

[Statsministeren.]

kompensation bruges jo netop til, når priserne ikke er tilfredsstillende, at regulere, at udligne, med. Der er altså en rimelig forklaring på, at det har været svært eller, for at sige det mere ærligt, umuligt at fastholde udligningsbeløb af den størrelsesorden, man tidligere regnede med, når priserne enten er kommet eller i løbet af kort tid kan forventes at komme op på et højere niveau.

Så er der blevet stillet det spørgsmål til mig, hvorfor landbrugsministeren var alene i Bruxelles, og jeg bliver i helt trist humør over, at landbrugsministeren skulle stå så ensom dernede i den store europæiske hovedstad. Jeg vil gerne sige helt alvorligt om spørgsmålet, at jeg mener, det er rigtigst, når det er store, vigtige forhandlinger, at der er mere end én minister til stede. Hvad enten det er landbrugsforhandlinger eller et andet vigtigt område, hvor man skønner, at der er så store interesser på spil, må vi sikre os, at også en minister, som har relationer til de økonomiske problemer, er med.

Jeg må imidlertid først gøre opmærksom på, at landbrugsministeren naturligvis ikke står alene i Bruxelles. Vi ved alle sammen, så det skal kun siges for en ordens skyld, at en stor stab af embedsmænd, en stor stab af specialister, er med i forhandlingerne og kan støtte ministeren på alle tænkelige specielle områder, hvor der er behov for det.

Jeg erkender altså, at det er en fordel, at der er to politikere til stede i en sådan situation, men baggrunden for, at det ikke var tilfældet her, var, at det for os så ud, som om denne forhandling i Bruxelles ville være den første, og at der ville komme en forhandling noget senere. Dette, at der kunne komme en forhandling noget senere — den 29.-30. januar — var vi egentlig ikke særlig glade for, men det var i oplægget ligesom meningen, at der skulle være to forhandlinger. Men der skete i virkeligheden så det lykkelige, at under forhandlingerne i Bruxelles blev man enig om, at det var bedre, hvis man kunne køre igennem og blive færdig, ikke bare fordi man havde travlt, men fordi det på grund af resultatet, der skulle træde i kraft den 1. februar, var vigtigt, at man fik en lille tidsfrist, fra det endelige forhandlingsresultat forelå. Og i den situation handlede landbrugsministeren rigtigst. Han skønnede, at det var vigtigere for ham

at komme hjem for det første med et godt resultat, for det andet med et resultat, der kunne træde i kraft 1. februar. Landbrugsministeren ønskede altså ikke, og deri er jeg enig med ham, at stille uret i stå. Han vidste, at når den samlede årlige fortjeneste kunne blive 2,3 milliarder kr., kunne det blive et sted omkring 200 mill. kr. pr. måned, som de danske bønder ville miste. Og det er ikke engang sikkert, at vi i så fald kunne være kommet i gang, siger de, der har teknisk forstand på disse ting, den 1. marts. Der var altså en ganske betydelig risiko.

Hr. Nyboe Andersen sagde til mig, at det åbenbart var nødvendigt at gøre statsministeren opmærksom på behovet for nye regler og retningslinjer for markedsudvalgets arbejde. Jeg må sige, at det er ikke særlig nødvendigt at komme og sige til statsministeren, at nu skal markedsudvalget lave nogle nye regler. Man kunne lige så godt som markedsudvalgsmedlem sige til markedsudvalget: hør, skal vi nu ikke se at få lavet de regler, som vi har påtaget os at lave. Det er nemlig sagen i en nøddeskal.

Hr. Niels Helveg Petersen sagde, at mit indlæg havde været lidt vel stramt. Jeg sagde, at den procedure, vi i denne situation havde anvendt, svarede nøje til tidligere praksis. Hr. Niels Helveg Petersen var også lidt skuffet over, at jeg tidligere havde sagt, at formalia var i orden fra regeringens side. Det er måske nok en stærk måde at sige det på, men jeg mener nu alligevel, at de regler, vi har, er overholdt. Vi kan så være utilfredse med disse regler, og her afventer vi forslag om en ny procedure, nye regler, fra udvalget.

Hr. Niels Helveg Petersen sagde også, at den fremgangsmåde, vi havde anvendt i regeringen under disse forhandlinger, ikke svarer til de fremtidige procedureregler, som man er ved at blive enig om i markedsudvalgets underudvalg. Det er jeg enig i. Men man kan vel ikke umiddelbart kritisere os for ikke at følge nogle regler, som endnu ikke er lavet.

Men lad mig gå tilbage til det, som er væsentligt for fremtiden, nemlig at regeringen er enig i de tanker, som nu på det sidste er kommet frem i markedsudvalgets underudvalg. Alt det, som jeg først sent i aften, jeg vil nærmest sige i nat, er blevet orienteret om, indeholder i virkeligheden mange af